

Про перелюб у серці
Про слова Христові

Олександр Сергійович Жабенко

11 червня 2020 р.

- 1 Господь Ісус Христос каже: «Ви чули, що було сказано: Не чини перелюбу. А Я кажу вам, що кожний, хто погляне на жінку, щоби пожадати її, той уже вчинив перелюб з нею у своєму серці.
- 2 Якщо ж твоє праве око спокушає тебе, — вийми його і кинь від себе, бо краще для тебе, щоби пропав один із твоїх членів, аніж щоб усе твоє тіло було вкинуте до геєни. І якщо твоя права рука спокушає тебе, — відрубай її і кинь від себе, бо краще для тебе, щоби загинув один із твоїх членів, аніж щоб усе твоє тіло було вкинуте до геєни» (Матфея 5:27-30)

- 1 Господь Ісус Христос далі там же каже: «Сказано було: Хто розведеться зі своєю дружиною, нехай дасть їй листа про розлучення. А Я кажу вам, що кожний, хто розлучається зі своєю дружиною, — за винятком випадку, спричиненого розпустою, — той штовхає її на перелюб; і хто одружується з розлученою, той чинить перелюб» (Матфея 5:31-32).

Про перелюб у серці

- 1 Серце людини має Божественні можливості: воно здатне перемагати умовності цього світу. Але така велич серця людини може людиною бути спрямована і на падіння, на занепад, на деградацію та погубити саму людину та не лише її саму.
- 2 Згадаймо одну відому загадку: «Що є найшвидшим на світі?» з відповіддю: «Думка». Адже думкою можна рухатися «незрівнянно швидше від швидкості світла». Але сказане про думку, можна сказати і про серце.
- 3 У серці можна берегти те, що минуло, теперішнє і жити у майбутньому.
- 4 У серці можна берегти те, що поруч, і те, що надзвичайно далеко.
- 5 Серце може приймати своє, близьке, і чуже, далеке.
- 6 Серце може те ... серце може інше ...

- ❶ Якщо ти одружений і жадаєш іншу жінку (дівчину), то спонуканий до перелюбу, подружньої зради.
- ❷ Тут все ясно. Хоча ділом ти можеш і не вчинити перелюб явно, але саме пожадання, поєднане з твоїм поглядом, зі спрямованістю тебе самого на ту жінку чи дівчину, спрямованістю сердечною, пожадливістю сердечною, є ознакою того, що ти вчинив би перелюб, якби було можливо (якби, не було заповіді, заборон та ін.). Пожадання поєднане зі спрямованістю означає, що воно повністю опанувало людину, отже, немає ніяких перешкод для гріха, а всі умовності світу цього не здатні обмежити серце. Серце обходить усе, і дозволяє тобі вчинити те, що бажаєш, у ньому. Тому і така людина «вже вчинила перелюб у серці».

- ❶ Якщо ти неодружений, то все складніше, але принципово нічого не змінюється у цьому відношенні. Так, благодать Таїнства Шлюбу освячує наречених і дає їм сили виконати обітниці. Але вона не обмежує можливостей серця. Вона не накладає на нього стриманість.
- ❷ І якщо ти неодружений маєш готовність у серці до гріха, то був би одруженим, твоє серце настільки вільне, що одруження не змінило б тебе у цьому. І якщо твоє серце нестримане і нечисте, то Одруження (саме по собі) не зробить його стриманим і чистим.
- ❸ І хоча Шлюб не є умовністю цього світу, а має корені у вічності, але серце настільки має великі можливості, що «обходить» і його, якщо людина дозволить.

- 1 Можливості серця настільки великі, що Одруження не робить серце вірним і чистим. Тому, якщо ти у серці готовий до перелюбу, то неважливо, чи ти одружений, чи ні. Ти чиниш у серці перелюб.
- 2 Водночас Таїнство Шлюбу дає тобі благодатні сили та саме усвідомлення сили свого серця.
- 3 Підсумовуючи сказане, робимо висновок, що неважливо, чи ти одружений чи ні, неважливо, чи та жінка одружена чи ні, якщо ти поєднав у серці пожадання і свою спрямованість, то вчинив перелюб у серці згідно слів Христа.
- 4 І те ж стосується і жінок, бо вони рівночасні, і можливості їх сердець нічим принципово не менші (і не більші), ніж у чоловіків.

- 1 Тому і далі Господь каже про рішучість боротьби. Про те, що краще бути без спокус, але вже коли є спокуса, то рішуче, з усіма силами відкинь її, бо інакше можливості серця усього тебе погублять.
- 2 Можна ще так сказати, що спокуса веде до втрати. Але піддавання, піддатливість, поступливість їй, чи навіть байдужість (насправді удавана), бездіяльність веде до погибелі. Тому в іншому місці Господь і каже: «Горе світові від спокус» (Матфея 18:7).

- ❶ Коли Христос виганяв торговців з храму, то сказав: «Мій дім буде названий домом молитви, ви ж робите його печерою розбійників» (Матфея 21:12-17).
- ❷ І як писав раніше у творі від 11 березня 2019 року «Про «у» в словах Христових» та його продовженні 21 березня 2019 року, серце також є храмом, і тому Христос вживає прийменник «у», який вказує на простір і час. Серце також може бути домом вірності чи печерою розбійників, і це прямо залежить від людини. І коли людина чинить гріх (перелюб) у серці, воно стає своєрідним «місцем і часом, простором зради». І тут же можна бачити значимість молитви та вірності для чистоти серця.

Про перелюб у серці

- 1 І про розлучення. Зважаючи на можливості серця, час перелюбу також не має значення. І якщо людина відразу після розлучення його вчинить, і під час Шлюбу, і набагато пізніше, перелюб залишається для серця таким. І якщо ти розлучишся, то створиш умови для перелюбу, що назване словами «штовхаєш на перелюб».
- 2 І ще серце має здатність ставати співучасником, спільником. І якщо одружишся з розлученою, то станеш спільником її перелюбу.
- 3 Тим не менше, «через жорстокосердя» людей попущено Богом розлучатися (Матфея 19:8).
- 4 Тому і каже Писання: «Понад усе, що лише бережеться, бережи своє серце, бо з нього б'ють джерела життя» (Притчі 4:23).
- 5 І ще каже Христос: «Де скарб твій, там буде і серце твоє» (Матфея 6:21).

Про пошук і Одруження

- 1 Постає питання: а як же тоді знайти кохану, щоб одружитися? Адже якщо рішуче боротися з пожадливістю та спрямованістю, то як тоді кохати?
- 2 Питання не висвітлене прямо у Писанні, але досвід життя вірних, досвід Церкви свідчить, що можна полюбити людину, не маючи пожадливості до неї. Наприклад, Товія полюбив свою майбутню наречену зі слів Архангела Рафаїла (Товита 6:19). «І коли Товія почув це, то полюбив її, і його душа дуже прилипла до неї».
- 3 Про це поєднання говорить і Христос: «Хіба не читали ви, що Творець на початку створив їх чоловіком і жінкою? І сказав: Тому залишить чоловік батька й матір і пристане («приліпиться» слов'янською) до своєї жінки, і обоє будуть одним тілом. То вже не два, а одне тіло. Отже, що Бог поєднав, людина хай не розлучає» (Матфея 19:4-6).

Про пошук і Одруження

- 1 Сучасна (масова) культура нав'язує інший образ кохання. Але не потрібно йти за мінливістю світу цього.
- 2 Людина може покохати і без пожадливості, або перемігши її. Тоді вона спирається на спільність, на те, що потім стане підґрунтям щасливого Шлюбу.
- 3 Більше того, багато людей вважають більше, що справжнє кохання тому і тільки у Шлюбі виникає, а до Шлюбу має місце скоріше закоханість.
- 4 Писання береже також і роздуми апостола Павла, прийняті Церквою про одруження (1 Коринтянам 7), у яких місцями підкреслює, що то його думка, думка, порада вірного, а то заповідь Господня (Христова). З цього підкреслення, як колись раніше зазначав, можна бачити, що Христос більше не вчив про це питання, тому апостол не міг посилатися на Нього.

Про Одруження вдів та вдівців

- 1 Там же, а також в іншому місці (Римлянам 7:1-6) апостол Павло каже про жінку: «Якщо ж помре чоловік, вона вільна вийти заміж за кого хоче, тільки щоб у Господі. Однак блаженнішою вона є, якщо за моєю порадою залишатиметься так» (1 Коринтянам 7:39-40).
- 2 І в суперечці з садукеями (Матфея 22:23-33) та у розмові з самарянкою (Івана 4:4-42) бачимо поглиблення думки. Після Воскресіння не одружуються і не виходять заміж, але як Ангели на небі. Коли людина помирає, то її дружину для чоловіка (чи відповідно чоловіка для жінки) Господь не прив'язує до померлої людини. Але Одруження вдови чи вдівця виявляє тайну серця: якою буде ця людина у Воскресінні? І особливо це враховано Церквою у правилах для священнослужителів. Спонука зберегти Один Шлюб є підставою для славнішого Воскресіння. І тим, хто прагне до освячення, вона властива.

- 1 Отже, бачимо ясніше про серце. Будемо ж берегти наші серця у Господі. Амінь.